

Dankbare herinnering aan

Hubert GOORMANS

*Werknemer o.r. van Agfa-Gevaert n.v.
Lid van de Kerkfabriek St.-Bavo
Oudstrijder van de Oorlog 1940-1945*

Echtgenoot van Maria COOLS

° Boechout 17 september 1914.
† Lier 13 januari 1995.

Vroeger dan verwacht nemen wij afscheid van de "petere", den Hubert. Zijn joviaal armgebaar, zijn stevige handdruk; zijn vlugge stap; zijn immer frisse kleur, wij zullen ze missen. Niemand wist dat hij ondertussen 80 was geworden, zo scheen hij de eeuwige jeugd met zich te dragen. Wel kenden velen zijn voortdurende zorg om zijn Mitteke, nu reeds verscheidene jaren. Telkens werd hem gevraagd hoe zij het stelde. Juist wanneer zij ietwat beter werd, brak bij hem de veer. De spanning werd te veel.

Op zaterdagavond liep het bericht binnen: Hubert heeft een hersenbloeding; Hubert is naar Lier.

Maar het is niet erg. Het bleek wel erg te zijn; en tevens enorm hoge pijn met zich te brengen. Een pijn die niet te stillen was. Maar zijn geest bleef helder, ook die laatste vrijdagavond, op de tweede verdieping, in het hospitaal. Op zijn sterfbed bad hij met volle overtuiging het Onze Vader, het Weesgegroet. Hij volgde de handoplegging, de zalving, en informeerde naar de stand van zaken in parochie en gemeente. Bewust nam hij afscheid. En met luide stem riep hij : Mit, Mit.

Hubert, we zullen je missen : Mit op de allereerste plaats; je familie bij wie je aanliep of die jou kwamen helpen; de buurt; de mensen uit de hoogmis; de collega's van de Kerkfabriek. Maar je gaat niet helemaal weg; je geloof, je dienstbaarheid, je wijze omgang met klein en groot, ze leven voort diep in ieder van ons. Hubert, wij verstaan het niet waarom juist jij die laatste twee maanden zoveel moest lijden. En zoals afgesproken, wees jij nu voorspreker voor de hele parochiegemeenschap, dicht bij Moeder Maria, dicht bij Jezus, dicht bij God.

*Zijn echtgenote en de familie,
danken U voor uw gebed en uw medeleven.*